

НЕДЕЛЯ 16 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОД ИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОП. ИЛИЯ”

На 28-ми януари 2018 г. в храма празнична света Литургия отслужи протоерей Емилиян Костадинов.

Чухме Господнята притча за митаря и фарисея (Лука 18:10-14), с която Църквата ни подготвя за Великия пост, като насочва погледа на човека към себе си за най-омразния грях пред Бога – гордостта и осъждането.

Почетохме паметта на честваните светии за деня – преп. Ефрем Сириец и св. Исаак Сириец.

След Светата литургия о. Емилиян прочете Обръщението на Светия Синод против ратифицирането в България на Истанбулската конвенция.

Отец Емилиян се обърна към присъстващите: *„Нека пътят, който трябва да вървим, да е Божият път. Нека се водим от Него и Неговите заповеди и тогава да вземем всички наши решения.”*

По призива на Светия Синод на Българската православна църква, отец Емилиян отслужи молебния канон към Пресвета Богородица, с което обединихме нашата молитва с всички православни християни в страната за помощ и защита от опасността за приемане на конвенцията.

Поместваме пълния текст на обръщението на Светия Синод:

ОБРЪЩЕНИЕ

на

СВ. СИНОД НА БПЦ - БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

към

Българското общество и държавни институции

относно

процедурата по приемане и ратифициране в България на Истанбулската конвенция

**Мили сънародници,
Скъпи в Господа чеда на светата ни Българска православна църква,
Уважаеми представители на държавната власт,**

Повод за обръщението ни към Вас е „Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване и борба с насилието срещу жените и домашното насилие“, известна като Истанбулска конвенция.

Истанбулската конвенция поражда тревога за бъдещето на европейската християнска цивилизация, защото тя съдържа ново разбиране за човека – човекът като самовластен господар, човекът без Бога, който следва своите желания и страсти до такава степен, че може да самоопредели дори и пола си.

Това разбиране отваря широко вратите към морален разпад, който неизбежно води до психофизическото унищожение на човека – до „втората смърт“, която е духовната смърт. То е диаметрално противоположно на нашата вяра, в центъра на която е Богочовекът Христос! Той ни учи, че смисълът на живота на Христовия човек е в спасението във и чрез любовта към Бога и ближния! Затова няма здравомислещ Христов човек, който да не одобрява борбата срещу насилието въобще, още повече срещу насилието над жени!

Истанбулската конвенция надхвърля правната регламентация на този въпрос, тъй като води до промяна в светогледа ни.

Заложените в Конвенцията идеи за общуване между половете, за отношение към религия, традиции, обичаи, образование и др., противостоят на изконните разбирания на българския народ за вяра, народност, нравственост, чест, достойнство, възпитание, семейство.

Нашият народ повече от хилядолетие е живял с един стремеж – да въплъти в себе си евангелските правда, любов, святост, да стане „свят народ“, „Божий народ“ /1 Петр. 2:9-10; 1:15-16/, който и чрез своята история проповядва божествените ценности и добродетели.

Макар и юридически акт, Конвенцията има и духовни измерения – тя е средство, което насажда чужда за нас ценностна система, за да позволи обществото да бъде управлявано по нов модел, съответен на интересите на малка част от него.

В официалния текст на Конвенцията на английски език – навсякъде, където се говори за „социален пол“, се използва терминът „джендър“. В този текст понятието „джендър“ (gender, genre) е категорично разграничено от понятието „пол“ (sex) като ново, различно понятие, непознато на българския правен ред и несъществуващо в лексиката на българския език.

Затова и нов превод няма да промени смисъла и духа на Конвенцията, в която чрез употребата на понятието „джендър“ и производните му се преследват цели, различни от прокламираните – за защита на жените от насилие.

Тези понятия се използват с цел превръщането в държавни политики на една идеология, която

отрича, че човекът съществува като мъж или жена и тя се утвърждава чрез нов изкуствен език, който намираме в Конвенцията, и който е чужд и непознат за нашата народопсихология, култура, традиции и православно Предание.

Според тази идеология билогичният пол на човека като мъж или жена няма значение за неговата идентичност, а представя „диктатурата на природата“ над свободното самоопределяне на човека, диктатура, от която човек трябва да се освободи.

Тази идеология, която при ратификация на Конвенцията се превръща в правов ред, задължителен за българските граждани, отрича основна библейска истина: **„И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори; мъж и жена ги сътвори.“**(Битие 1:27)

За Светия Синод, като изразител на българските източноправославни християни, борбата срещу насилието над жени и домашното насилие е пряко свързана с евангелските добродетели, първа и най-голяма от които е любовта към Бога и към хората.

Регламентите на Конвенцията, свързани с въвеждането на обучение за нестереотипните роли на пола „в официалните учебни програми и на всички образователни равнища“ са насочени срещу установения от Бога брачен съюз между мъжа и жената – домашната Църква, в която любовта се изразява и служи за спасението на човека.

Според „Всеобщата декларация за правата на човека“: „Семейството е естествена и основна клетка на обществото и има право на закрила от обществото и от държавата.“

Нравствен ориентир за съхраняването му е верността и доверието между съпрузите във всичките им измерения. Без тях то ще се разпадне, а създаденото поколение ще остане лишено от любов, грижа и възпитание.

Последствията от отричане на библейските истини са трагични и ние сме свидетели на тях в много общества, в които „джендър“ идеологията отдавна е държавна политика.

Призоваваме Народното събрание да не ратифицира Истанбулската конвенция, в която се въвеждат понятия, противоречащи на нашата православна вяра, национални традиции и правна система!

Призоваваме българският народ да отстоява вярата си, която го е съхранила във всички исторически изпитания!

Свещен отечески дълг на Св. Синод на Българската православна църква - Българска Патриаршия е да припомни на Божия народ думите на Св. Библия: „Горко на ония, които злото наричат добро, и доброто - зло, тъмнината считат за светлина, и светлината - за тъмнина, горчивото считат за сладко, и сладкото - за горчиво!“ (Ис. 5:20).

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

+ НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И

МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

† СЛИВЕНСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАНИКИЙ

† ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ

† ЛОВЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГАВРИИЛ

† ПЛОВДИВСКИ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ

† ДОРОСТОЛСКИ МИТРОПОЛИТ АМВРОСИЙ

† ЗАПАДНО- И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ

† ВАРНЕНСКИ И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАН

† НЕВРОКОПСКИ МИТРОПОЛИТ СЕРАФИМ

† РУСЕНСКИ МИТРОПОЛИТ НАУМ

† СТАРОЗАГОРСКИ МИТРОПОЛИТ КИПРИАН

† ВРАЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ

НАМЕСТНИК НА ОВДОВЕЛИЯ ВИДИНСКИ ЕПАРХИЙСКИ ПРЕСТОЛ